

196

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ZDROWIA ORAZ HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 13 września 1956 r.

w sprawie środków odurzających.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o środkach farmaceutycznych i odurzających oraz artykułach sanitarnych (Dz. U. Nr 1, poz. 4) oraz art. 30 ust. 3 prawa celnego z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. z 1933 r. Nr 84, poz. 610, z 1945 r. Nr 12, poz. 64, z 1946 r. Nr 34, poz. 209 i z 1952 r. Nr 10, poz. 53) zarządza się, co następuje:

R o z d z i a ł I.

Przepisy wstępne.

§ 1. Stosownie do obowiązujących konwencji międzynarodowych oraz ze względu na sposób działania i zakres stosowania środki odurzające dzieli się na cztery grupy: IA, IB, IC i II, określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. Wyrób, przerób, wprowadzanie do obrotu, posiadanie i stosowanie środków odurzających grupy IA, IB i II dozwolone jest jedynie przy zachowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

2. Zabroniony jest wyrób, przerób i wprowadzanie do obrotu środków odurzających grupy IC.

3. Środki odurzające grupy IC mogą posiadać i stosować jedynie szkoły wyższe, instytuty naukowe i inne placówki naukowe i tylko do celów naukowych, przy czym środki te mogą być nabywane tylko w hurtowni wyznaczonej przez Ministra Zdrowia.

§ 3. Rozporządzenie nie dotyczy eteru etylowego.

§ 4. 1. W przesyłce zawierającej środki odurzające grupy IA, IB lub IC nie wolno umieszczać innych środków lub przedmiotów w łącznym opakowaniu.

2. Odbiorca przesyłki środków odurzających obowiązany jest w terminie 7 dni od daty odbioru przesłać nadawcy pisemne potwierdzenie odbioru ze ścisłym podaniem rodzaju i ilości otrzymanych środków.

R o z d z i a ł II.

Przywóz, wywóz i tranzyt środków odurzających.

§ 5. 1. Osoba (zakład) ubiegająca się o przywóz z zagranicy lub wywóz za granicę środków odurzających obowiązana jest poza zezwoleniem przewidzianym w przepisach o przywozie i wywozie towarów za granicę uzyskać certyfikat przywozowy według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 lub certyfikat wywozowy według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do rozporządzenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy przywozu lub wywozu 1-fenylo-2-aminopropanu (Psychedrin), 1-fenylo-2-metylo-aminopropanu (Pervitin), ich soli oraz mieszanin zawierających te środki lub ich sole.

§ 6. 1. Certyfikat przywozowy lub wywozowy wydaje Minister Zdrowia.

2. Podanie o wydanie certyfikatu przywozowego powinno zawierać:

- 1) nazwisko i imię osoby lub nazwę zakładu prowadzącego i jego dokładny adres,
- 2) urząd celny, w którym ma być dokonana odprawa celna,
- 3) państwo i miejscowość, z której przesyłka ma być nadana,
- 4) nazwę i siedzibę eksportera,
- 5) rodzaj i ilość środków odurzających, jakie mają być sprowadzone, z tym że przy sprowadzaniu opium surowego należy podać dodatkowo kraj, z którego opium pochodzi, jego gatunek i procentową zawartość morfiny, a przy sprowadzaniu przetworów i mieszanin zawierających środki odurzające należy podać zawartość czystego środka odurzającego,
- 6) oświadczenie, że środek odurzający przeznaczony jest do celów leczniczych, naukowych lub przemysłowych.

3. Podanie o wydanie certyfikatu wywozowego powinno zawierać dane określone w ust. 2 pkt 1 — 5, z tym że przepisy dotyczące eksportera stosuje się odpowiednio do importera. Do podania powinien być dołączony certyfikat wydany przez właściwą władzę importera bądź zaświadczenie właściwego konsula polskiego, że państwo importujące certyfikatów takich nie wydaje oraz że importer posiada wymagane w myśl przepisów obowiązujących w kraju przeznaczenia uprawnienia w zakresie sprowadzania środków odurzających.

§ 7. 1. Tranzyt środków odurzających przez terytorium polskie dozwolony jest jedynie po przedstawieniu certyfikatu wywozowego wystawionego przez właściwy organ kraju eksportera.

2. Środek odurzający znajdujący się w tranzycie na terytorium polskim może być skierowany jedynie do kraju przeznaczenia wymienionego w certyfikacie wywozowym, chyba że zostanie przedstawiony certyfikat dodatkowy wystawiony przez organ, który wydał certyfikat pierwotny, a zmieniający kraj przeznaczenia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do 1-fenylo-2-aminopropanu (Psychedrin), 1-fenylo-2-metylo-aminopropanu (Pervitin) oraz do ich soli i mieszanin zawierających te środki bądź ich sole.

§ 8. Urzędy celne zarządzają zwrot przesyłki nie odpowiadającej przepisom §§ 4 lub 5, o ile nie zachodzi przypadek określony w § 10.

§ 9. 1. Odbiorca przesyłki środków odurzających podlegającej zwrotowi w myśl § 8 może wyrazić zgodę na bezpłatne przekazanie jej zakładowi społecznemu służby zdrowia lub na sprzedaż przedsiębiorstwu posiadającemu uprawnienia do nabycia środków odurzających.

2. Odbiorca obowiązany jest uzyskać zezwolenie na bezpłatne przekazanie lub sprzedaż środków odurzających zakładowi społecznemu służby zdrowia lub przedsiębiorstwu (ust. 1) od:

- 1) prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę urzędu celnego, jeżeli przesyłka nie zawiera więcej niż 5 g ze środków odurzających grupy IA lub grupy II,
- 2) Ministra Zdrowia — w innych przypadkach.

3. Ilość środka odurzającego, o której mowa w ust. 2 pkt 1, określa się w mieszaninach i solach według zawartości czystego środka odurzającego.

4. Zezwolenie (ust. 2) powinno określić rodzaj i ilość przekazywanych środków odurzających oraz oznaczenie zakładu społecznego służby zdrowia lub przedsiębiorstwa otrzymującego te środki.

§ 10. Urzędy celne obowiązane są tymczasowo zająć do dyspozycji prokuratora lub sądu przesyłki środków odurzających, zawierające:

- 1) większą ilość lub inny rodzaj tych środków, aniżeli określone w zezwoleniu,
- 2) środki odurzające nie wymienione w certyfikacie.

§ 11. Przywóz, wywóz i przewóz środków odurzających może się odbywać jedynie przez urzędy celne wymienione w certyfikacie.

R o z d z i a ł III.

Wyrób i przerób środków odurzających.

§ 12. Wyrobem środków odurzających w rozumieniu rozporządzenia jest otrzymywanie środków odurzających na drodze syntetycznej (przez poddanie odpowiednim przemianom chemicznym innych substancji) albo ekstrahowanie alkaloidów będących środkami odurzającymi z surowców pochodzenia roślinnego.

§ 13. Przerobem środków odurzających w rozumieniu rozporządzenia jest:

- 1) otrzymywanie przetworów ze środków odurzających będących surowcami pochodzenia roślinnego,
- 2) przerób alkaloidów będących środkami odurzającymi na ich sole, a także przerób soli tych alkaloidów na czyste alkaloidy,
- 3) otrzymywanie mieszanin środków odurzających oraz nadawanie środkom odurzającym bądź ich mieszaninom postaci używanej w lecznictwie.

§ 14. 1. Wyrób i przerób środków odurzających może odbywać się tylko w zakładach przemysłowych, które uzyskały na to zezwolenie Ministra Zdrowia, a przerób środków odurzających — ponadto w aptekach, których kierownikiem jest farmaceuta, aptekarz aprobowany lub asystent apteczny.

2. Zezwolenie określa, jakie środki odurzające może zakład wyrabiać lub przerabiać.

3. Wysokość rocznej produkcji powinna być uzgodniona z Ministrem Zdrowia.

§ 15. Zezwolenie na wyrób i przerób środków odurzających może być wydane tylko takim zakładom przemysłowym, które będą dokonywać wyrobu (przerobu) w sposób i w warunkach umożliwiających wykonywanie skutecznego nadzoru.

§ 16. 1. W zakładzie przemysłowym, w którym dokonuje się wyrobu lub przerobu środków odurzających, powinien być wyznaczony magister farmacji jako pracownik odpowiedzialny za wyrób, przerób, przechowywanie i wprowadzanie do obrotu tych środków zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Do obowiązków tego pracownika należy w szczególności:

- 1) prowadzenie ksiąg kontroli środków odurzających,
- 2) nadzór nad przechowywaniem środków odurzających,
- 3) nadzór nad obiegiem środków odurzających wewnątrz zakładu oraz nad wprowadzeniem ich do obrotu,
- 4) nadzorowanie zgodności zużycia środków odurzających z ustalonymi przez zakład normami.

§ 17. 1. W zakładach przemysłowych, w których dokonuje się wyrobu lub przerobu środków odurzających, należy prowadzić na oddziale produkcyjnym książki kontroli środków odurzających według wzoru wskazanego w załączniku nr 4, a w magazynie — książki kontroli przychodu i rozchodu według wzoru wskazanego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Książka kontroli powinna być przesnurowana i oparafowana przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz mieć ponumerowane karty.

3. Wpisów dotyczących każdego rodzaju środka odurzającego należy dokonywać na oddzielnej stronie książki kontroli (karta kontowa) w dniu dokonania obrotu.

4. W książce kontroli przychodu i rozchodu można nie wpisywać danych dotyczących nazwiska i adresu dostawcy słomy makowej.

5. Zakłady przemysłowe wyłącznie przerabiające środki odurzające nie wpisują w książkach kontroli określonych w ust. 1 danych dotyczących środków odurzających grupy II.

6. Wszelkie dowody dotyczące wyrobu, przerobu i obrotu środkami odurzającymi oraz książki kontroli obrotu tymi środkami należy przechowywać w lokalu zakładu przemysłowego dokonującego tych czynności przez okres trzech lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym dokonano ostatniej czynności, chyba że obowiązek przechowywania tych dowodów i ksiąg przez dłuższy okres czasu wynika z innych przepisów.

7. W przypadku likwidacji zakładu przemysłowego przed upływem czasu określonego w ust. 6 dowody i książki należy przekazać do prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwej ze względu na położenie zakładu.

§ 18. 1. Zakłady przemysłowe posiadające zezwolenia na wyrób lub przerób środków odurzających obowiązane są do składania kwartalnych sprawozdań według ustalonego wzoru.

2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, należy składać do Ministerstwa Zdrowia w ciągu miesiąca po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

§ 19. 1. Zakłady przemysłowe wyrabiające i przerabiające środki odurzające mogą je wydawać wyłącznie na podstawie pisemnego zapotrzebowania zawierającego oznaczenie firmy i adresu nabywcy, ilości i rodzaju nabywanych środków oraz ich przeznaczenia, podpis nabywcy, datę wystawienia zapotrzebowania, a także numer posiadanego zezwolenia na nabywanie środków odurzających.

2. W razie gdy zakład wytwarzający (przerabiający) nie zna firmy (osoby), która wystawiła zapotrzebowanie, należy przed wydaniem środków odurzających zażądać okazania zezwolenia na nabywanie takich środków.

3. Odbioru środków odurzających dla zakładu lub przedsiębiorstwa może dokonać wyłącznie osoba pisemnie do tego upoważniona. Pokwitowanie z odbioru powinno zawierać nazwę, ilość odbieranych środków, datę odbioru oraz podpis osoby upoważnionej.

4. W razie gdy wysyłka środków odurzających następuje za pośrednictwem poczty lub kolei, dowód nadania przesyłki zastępuje pokwitowanie.

R o z d z i a ł I V.

Hurtowy obrót środkami odurzającymi.

§ 20. 1. Hurtowa sprzedaż środków odurzających może odbywać się wyłącznie w hurtowniach farmaceutycznych i chemicznych, które uzyskały na to zezwolenie.

2. Zezwolenie na hurtową sprzedaż określonych rodzajów środków odurzających wydaje na okres jednego roku Minister Zdrowia.

3. Przepisy §§ 15, 16 i 19 stosuje się odpowiednio do zakładów dokonujących obrotu hurtowego środkami odurzającymi.

§ 21. 1. Hurtownie środków odurzających mogą wydawać te środki wyłącznie:

- 1) zakładom uprawnionym do wyrobu bądź przerobu środków odurzających,
- 2) przedsiębiorstwom uprawnionym do obrotu hurtowego środkami odurzającymi,
- 3) aptekom, których kierownikiem jest farmaceuta, aptekarz aprobowany lub asystent apteczny, stacjom pogotowia ratunkowego oraz państwowym zakładom leczniczym dla zwierząt,
- 4) szkołom wyższym, instytutom i innym placówkom naukowym oraz szkołom średnim, posiadającym odpowiednie uprawnienia.

2. Zapotrzebowania wystawione przez stacje pogotowia ratunkowego oraz przez państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt powinny być podpisane przez lekarza (lekarza weterynarii) odpowiedzialnego za gospodarowanie środkami odurzającymi w zakładzie, zapotrzebowania zaś aptek — przez kierownika apteki.

§ 22. 1. Przedsiębiorstwa dokonujące obrotu hurtowego środkami odurzającymi obowiązane są prowadzić książki kontroli przychodu i rozchodu środków odurzających według wzoru ustalonego w załączniku nr 5 do rozporządzenia.

2. Przepisy § 17 ust. 2, 3 i 5 — 7 stosuje się odpowiednio.

§ 23. 1. Sprawozdania roczne z obrotu środkami odurzającymi składają wszystkie hurtownie do Ministerstwa Zdrowia według ustalonego wzoru.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinno być składane do Ministerstwa Zdrowia w ciągu miesiąca po zakończeniu okresu sprawozdawczego.

R o z d z i a ł V.

Obrót detaliczny.

§ 24. Apteki, których kierownikiem jest farmaceuta, aptekarz aprobowany lub asystent apteczny, uprawnione są do dokonywania obrotu detalicznego środkami odurzającymi grupy IA, IB i II.

§ 25. 1. Apteki mogą wydawać środki odurzające jedynie w postaci przeznaczonej do użytku leczniczego na recepty lekarzy, lekarzy dentyistów, felczerów i lekarzy weterynarii oraz na zapotrzebowania zakładów społecznych służby zdrowia i państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt, posiadających odpowiednie zezwolenie.

2. Wystawianie przez lekarzy, lekarzy dentyistów i felczerów recept na środki odurzające regulują osobne przepisy.

3. Recepty wystawione przez lekarzy weterynarii mogą opiewać jedynie na środki odurzające stosowane i przeznaczone do leczenia zwierząt i powinny zawierać nazwisko, imię, tytuł zawodowy i adres zapisującego, nazwę i ilość środka odurzającego oraz sposób użycia, a także rodzaj chorego zwierzęcia, nazwisko i adres właściciela bądź adnotację „do stosowania we własnej praktyce”. Recepty lekarzy weterynarii mogą opiewać na ilość nie przewyższającą 5-krotnie jednorazowej zaordynowanej dawki, a recepty z adnotacją „do stosowania we własnej praktyce” — ilość nie przekraczającą 20-krotnej jednorazowej dawki maksymalnej dla ludzi.

§ 26. 1. Apteka uprawniona jest do sprzedaży odręcznej, bez recepty, Guttae Inoziemcovi 20 g.

2. Apteka może wydać Tinctura Opii simplex 2,5 g bez recepty w przypadku udzielania pierwszej pomocy. W takim przypadku należy wylegitymować odbiorcę i zapisać jego imię, nazwisko i adres w książce kontroli środków odurzających.

§ 27. 1. Receptę, na podstawie której został wydany środek odurzający, apteka zatrzymuje jako dowód rozchodu, z tym że nabywcy wydaje się sygnaturę recepty.

2. Zabronione jest wydawanie środków odurzających na podstawie sygnatury.

§ 28. W przypadku gdy apteka poweźmie wątpliwość co do autentyczności zapotrzebowania lub recepty na środki odurzające bądź co do posiadania przez zakład lub osobę wymagane zezwolenia na nabywanie tych środków, powinna zwrócić się do prezydium wojewódzkiej rady narodowej z wnioskiem o wydanie decyzji co do postępowania w danej sprawie.

§ 29. 1. Apteka obowiązana jest prowadzić książkę kontroli obrotu środkami odurzającymi grupy IA i IB według wzoru określonego w załączniku nr 6 do rozporządzenia.

2. Przepisy § 17 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

R o z d z i a ł VI.

Wyrób i stosowanie środków odurzających dla celów naukowych i dydaktycznych.

§ 30. 1. Szkoły wyższe, instytuty i inne placówki naukowe oraz ich jednostki terenowe mogą posiadać, wyrabiać i stosować dla celów naukowych środki odurzające, w tym środki odurzające grupy IA, IB i IC, wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę szkoły wyższej, instytutu lub innej placówki naukowej albo jednostki terenowej tych instytucji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do szkół średnich, z tym że nie mogą one posiadać ani stosować środków odurzających grupy IC.

3. Zezwolenie określa rodzaj, ilość oraz cel, do którego środek odurzający jest przeznaczony.

4. Za właściwe przechowywanie i stosowanie środków odurzających odpowiedzialni są kierownicy jednostek wymienionych w ust. 1 i 2.

5. Przepisy §§ 15, 17 ust. 2, 3, 6 i 7 oraz § 19 ust. 3 mają odpowiednie zastosowanie do jednostek wymienionych w ust. 1 i 2. Jednostki te obowiązane są sporządzać sprawozdania roczne według ustalonego wzoru i przysyłać je do prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz prowadzić książkę kontroli według wzoru określonego w załącznikach nr 7 i nr 8 do rozporządzenia.

§ 31. Z wnioskiem o wydanie zezwolenia, o którym mowa w § 30, powinien wystąpić:

- 1) w szkołach wyższych — rektor,
- 2) w instytutach i innych placówkach naukowych — dyrektor,
- 3) w szkołach średnich — organ nadrzędny.

R o z d z i a ł VII.

Nabywanie i stosowanie środków odurzających przez zakłady społeczne służby zdrowia oraz państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt.

§ 32. Do nabywania, przechowywania i wydawania środków odurzających w zakładach społecznych służby zdrowia posiadających apteki zakładowe, których kierownikiem jest magister farmacji, prowizor farmacji lub aptekarz aprobowany, stosuje się przepisy rozdziału V.

§ 33. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia oraz państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt, w których nie zostały zorganizowane apteki, mogą nabywać środki odurzające jedynie w przypadku, gdy prowadzone są przez lekarza lub lekarza weterynarii i uzyskają na to zezwolenie prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Zezwolenie wymienione w ust. 1 określa szczegółowo środki odurzające, które zakład może posiadać.

3. Nie wymaga zezwolenia nabywanie środków odurzających grupy II.

4. Zapas posiadanych środków odurzających, z wyjątkiem środków grupy II, nie może przekraczać 1-miesięcznego zużycia, a w stacjach pogotowia ratunkowego — 3-miesięcznego zużycia.

§ 34. W zakładach określonych w § 33 odpowiedzialnym za gospodarkę środkami odurzającymi zgodnie z obowiązującymi przepisami jest lekarz (lekarz weterynarii), któremu kierownik zakładu zleci opiekę nad tymi środkami. Do osoby tej należy również wyłączne prawo dysponowania środkami odurzającymi.

§ 35. 1. Wiejskie felczerskie (pielęgniarskie) punkty zdrowia mogą posiadać następujące rodzaje i ilości środków odurzających:

Codeinum phosphoricum 0,02 — 50 tabletek,

Guttae Inoziemcovi — 50 g.

2. Izby porodowe mogą posiadać następujące środki odurzające:

Tinctura Opii simplex — 2 g,

Suppositoria c. Extr. Opii — 2 sztuki,

Pantopon 0,02 — 2 ampułki.

3. Zakłady wymienione w ust. 1 i 2 mogą nabywać środki odurzające jedynie na podstawie zapotrzebowania podpisanego przez lekarza sprawującego nadzór nad danym zakładem.

§ 36. 1. Zakłady społeczne służby zdrowia obowiązane są prowadzić książki kontroli środków odurzających grupy IA i IB według wzoru ustalonego w załączniku nr 9, a państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt — książki według wzoru ustalonego w załączniku nr 10 do rozporządzenia.

2. Stacje pogotowia ratunkowego mogą dokonywać wpłków do książki kontroli w ciągu 48 godzin.

3. Przepisy § 17 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

R o z d z i a ł VIII.

Stosowanie środków odurzających przez zakłady przemysłowe.

§ 37. 1. Zakłady przemysłowe stosujące środki odurzające w swojej wytwórczości bądź do celów analitycznych, a nie będące producentami tych środków, powinny uzyskać zezwolenie prezydium wojewódzkiej rady narodowej na ich zakup i stosowanie.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: nazwę i adres zakładu, rodzaj, ilość i przeznaczenie środków odurzających oraz termin ważności zezwolenia.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, może być jednorazowe lub też na zakup określonej ilości środków odurzających w ciągu roku kalendarzowego.

4. Zezwolenie należy po upływie terminu ważności zwrócić do prezydium wojewódzkiej rady narodowej, które je wydało.

5. Zakład jest obowiązany przechowywać posiadane zezwolenie w sposób wyłączający możliwość wykorzystania go do celów nielegalnych.

6. Przepisy § 17 stosuje się odpowiednio.

R o z d z i a ł IX.

Przechowywanie środków odurzających.

§ 38. Zakłady, przedsiębiorstwa oraz osoby, które posiadają zezwolenia na wyrób, przerób, sprzedaż lub stosowanie środków odurzających, są uprawnione do przechowywania jedynie określonych w zezwoleniach ilości i rodzajów środków odurzających.

§ 39. Lekarze, lekarze dentyści i lekarze weterynarii mogą posiadać tylko takie rodzaje i ilości środków odurzających, jakie im są potrzebne do stosowania we własnej praktyce.

§ 40. Chorzy i właściciele chorych zwierząt mogą przechowywać środki odurzające jedynie w ilościach przepisanych przez lekarza (lekarza weterynarii).

§ 41. 1. Posiadacze środków odurzających obowiązani są zabezpieczać je przed możliwością wykorzystania do celów nielegalnych.

2. Środki odurzające należy w zakładach i przedsiębiorstwach stale przechowywać pod zamknięciem w oddzielnych szafach odpowiednio zabezpieczonych.

3. Wytwórnice i hurtownie farmaceutyczne powinny ponadto umieścić szafy ze środkami odurzającymi w odpowiednio urządzonych magazynach, przy czym magazyny te powinny być zamknięte drzwiami żelaznymi lub obitymi blachą, a ich okna powinny być zabezpieczone kratami. Kokainę należy przechowywać w żelaznych szafach lub kasetach.

4. Przepisy ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do środków odurzających grupy II.

R o z d z i a ł X.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 42. Wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zezwolenia na wyrób, przerób, obrót, stosowanie lub posiadanie środków odurzających tracą ważność z dniem 31 grudnia 1956 r.

§ 43. Zakłady i przedsiębiorstwa obowiązane są od dnia 1 stycznia 1957 r. prowadzić książki kontroli środków odurzających według zasad i wzorów określonych w rozporządzeniu.

§ 44. Osoby, zakłady i przedsiębiorstwa, które posiadają dotychczas środki odurzające, a nie uzyskają na to zezwoleń określonych w rozporządzeniu, obowiązane są w terminie do dnia 31 grudnia 1956 r. przekazać te środki zakładom uprawnionym.

Środki odurzające grupy I A:

- 1) opium surowe,
- 2) opium lecznicze i jego mieszaniny,

§ 45. Posiadacze środków odurzających grupy IC obowiązani są zgłosić posiadane zapasy tych środków do Ministerstwa Zdrowia w terminie do dnia 31 października 1956 r.

§ 46. Przepisy dotyczące prezydów wojewódzkich rad narodowych stosuje się odpowiednio do Prezydów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 47. 1. Przepisy rozporządzenia z wyjątkiem przepisów rozdziału II nie dotyczą zakładów służby zdrowia podległych Ministrom Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych.

2. Zakłady, o których mowa w ust. 1, obowiązane są jednak stosować przepisy rozporządzenia przy nabywaniu środków odurzających z wytwórni bądź hurtowni farmaceutycznych objętych niniejszym rozporządzeniem.

3. Organy służby zdrowia resortów wymienionych w ust. 1 podają do wiadomości zainteresowanym wytwórniom lub hurtowniom farmaceutycznym wykaz zakładów uprawnionych do nabywania środków odurzających.

§ 48. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc przepisy dotychczasowe, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1931 r. o rozciągnięciu na kodeinę systemu certyfikatów przywozu lub wywozu (Dz. U. z 1932 r. Nr 12, poz. 72)
- 2) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 marca 1928 r. o substancjach i przetworach odurzających (Dz. U. Nr 52, poz. 499),
- 3) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1929 r. o detalicznej sprzedaży substancji i przetworów odurzających (Dz. U. Nr 48, poz. 402),
- 4) rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 marca 1930 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. Nr 36, poz. 304),
- 5) rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 19 czerwca 1937 r. o uznaniu niektórych substancji i przetworów odurzających za wywołujące szkodliwe skutki dla zdrowia (Dz. U. z 1937 r. Nr 49, poz. 379, z 1948 r. Nr 9, poz. 62 i z 1950 r. Nr 25, poz. 230),
- 6) przepisy § 23 lit. a) I, § 24 cz. III pkt 5 i § 25 pkt 5 lit. a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. Przepisy wykonawcze do prawa celnego (Dz. U. Nr 90, poz. 820 z późniejszymi zmianami).

§ 49. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

Minister Handlu Zagranicznego: K. Dąbrowski

Załączniki do rozporządzenia Ministrów Zdrowia oraz Handlu Zagranicznego z dnia 13 września 1956 r. (poz. 196).

Załącznik nr 1

- 3) przetwory opium i ich mieszaniny,
- 4) morfina,
- 5) kokaina,
- 6) dwuhydrokodeinon i jego winian Dicodid,

- 7) dwuhydroksykodeinon i jego chlorowodorek Eukodal,
- 8) ester etylowy kwasu 1-metylo-4-fenylopiperydyno-4-karboowego (Dolantin, Pethidin),
- 9) 1-fenylo-2-aminopropan (Psychedrin),
- 10) sole środków wymienionych w pkt 3 — 9 oraz mieszaniny zawierające te środki lub sole tych środków.

Srodki odurzające grupy I B:

- 1) liście koka (Folium Coca),
- 2) ziele konopi indyjskich (Herba Cannabis Indicae),
- 3) przetwory środków wymienionych w pkt 1 i 2,
- 4) estry morfiny z wyjątkiem heroiny,
- 5) etery morfiny z wyjątkiem metylomorfiny i etylomorfiny,
- 6) N-oksymorfina (Genomorfin),
- 7) inne pochodne morfiny o azocie pięciwartościowym,
- 8) dwuhydromorfina i jej chlorowodorek Paramorphan,
- 9) dwuhydromorfinon i jego chlorowodorek — Dilaudid,
- 10) tropakolaina,
- 11) ekgonina,
- 12) benzoiloekgonina,
- 13) metyloekgonina,
- 14) acetylodwuhydrokodeinon i jego chlorowodorek Acedicon,
- 15) dwuhydrodesoksymorfina,
- 16) metyloджуhydromorfina,
- 17) tebaina,
- 18) 1-piperydyno-3,3-dwufenyloheksanon (Hexalgon),
- 19) ester etylowy kwasu 1-metylo-4-(3-hydroksyfenylo)-piperydyno-4-karboowego (Bemidone),
- 20) propionian 1,3-dwumetylo-4-fenylo-4-hydroksypiperidydy (Alphaprodine),
- 21) octan 1,3-dwumetylo-4-fenylo-4-hydroksymetylopiperydydy (Betaprodine),
- 22) 4,4-dwufenylo-5-metylo-6-dwumetyloaminoheksanon-3 (Isomethadone),
- 23) 4,4-dwufenylo-6-dwumetyloaminohentanol-3 (Methadone),
- 24) alfa-6-dwumetyloamino-4,4-dwufenylo-heptanol-3,

- 25) 4,4-dwufenylo-6-dwumetyloamino-3-acetoksyheptan (Acetylomethadol),
- 26) alfa-6-dwumetyloamino-4,4-dwufenylo-3-acetoksyheptan (Alfa-acetylomethadol),
- 27) beta-6-dwumetyloamino-4,4-dwufenylo-3-acetoksyheptan (Beta-acetylomethadol),
- 28) beta-1-metylo-3-etylo-4-fenylo-4-propionoksy-piperidydy (Meprodine),
- 29) D. L-3-hydroksy-N-metylomorfinan (Racemorphan),
- 30) L-3-hydroksy-N-metylomorfinan (Levorphane),
- 31) D. L-metoksy-3-N-metylomorfinan (Racemethorphan),
- 32) L-metoksy-3-N-metylomorfinan (Levomethorphan),
- 33) dwumetyloamino-3-bis-(tienylo-2)-1,1-buten-1,
- 34) etylometryloamino-3-bis-(tienylo-2)-1,1-buten-1,
- 35) 4,4-dwufenylo-6-dwumetyloaminoheptanon-3 (Methadone, Mecodine),
- 36) 1-fenylo-2-metyloaminopropan (Pervitin),
- 37) sole środków wymienionych w pkt 4 — 36 oraz mieszaniny zawierające te środki lub sole tych środków.

Srodki odurzające grupy I C:

- 1) opium do palenia,
- 2) haszysz,
- 3) dwuacetylomorfina (Heroina),
- 4) 1-metylo-4-(3-hydroksyfenylo)-4-propionylpiperidydy (Cetobemidon),
- 5) sole środków wymienionych w pkt 3 i 4 oraz mieszaniny zawierające te środki lub ich sole.

Srodki odurzające grupy II:

- 1) metylomorfin (kodeina),
- 2) etylomorfin i jej chlorowodorek Dionin,
- 3) dwuhydrokodeina i jej winian Paracodin,
- 4) acetylodwuhydrokodeina,
- 5) sole środków wymienionych w pkt I — 4 oraz mieszaniny zawierające te środki bądź sole tych środków.

Załącznik nr 2

CERTYFIKAT PRZYWOZOWY

Ministerstwo Zdrowia powołane do wykonywania w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nadzoru nad środkami odurzającymi w myśl Konwencji Międzynarodowej dotyczącej opium, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r. (Dz. U. z 1927 r. Nr 108, poz. 920), Konwencji o ograniczeniu fabrykacji i o uregulowaniu podziału środków odurzających, podpisanej w Genewie dnia 13 lipca 1931 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 12, poz. 97), oraz Protokołu umieszczającego pod kontrolą międzynarodową pewne środki odurzające nie objęte Konwencją z dnia 13 lipca 1931 r. o ograniczeniu fabrykacji i uregulowaniu podziału środków odurzających, zmienioną Protokołem, podpisanym w Lake Success dnia 11 grudnia 1946 r., podpisanego w Paryżu dnia 19 listopada 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 9, poz. 48), zezwala na dokonanie przywozu:

- a) (nazwa i adres importera)
- b) (nazwa i ilość środka odurzającego)
- c) (nazwa i adres eksportera)

Powyższe środki są przeznaczone dla celów
 Przywóz środków może być dokonany do dnia
 przez Urząd Celny w
 Warszawa, dnia

(podpis)

